

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 8 de novembre del 1937

ANY I

NUMERO 223

Llegiu

«CATALUNYA»

diari

de la nit

LA SITUACIO INTERNACIONAL HA MILLORAT NOTABLEMENT A FAVOR DE LA REPUBLICA ESPANYOLA

EN ELS CERCLES FAVORABLES A L'ESPANYA LLEIAL HI HAVIA, AQUEST MATI, MOLT D'OPTIMISME

Londres, 8. — Per bé que oficialment, la situació diplomàtica, respecte al problema espanyol, no ha canviat, pot dir-se que — jutjat a través de les coses invisibles que són potser les més importants — la situació ha millorat notablement per a la República espanyola. Veurem el que succeirà dintre d'alguns dies, però sabem ja que en els cercles favorables a la República espanyola hi havia, aquest matí, molt d'optimisme.

Potser pot confirmar-se aquest optimisme repassant la premsa matutina, que publica apassionada començaments a la firma del pacte anticomunista. El periòdic liberal "News Chronicle" diu que el desenvolupament feblista ha demostrat quin és el veritable significat de la paraula "anticomunista": ingerència a Espanya i molt aviat a l'Excoel·lència. En realitat, el pacte anticomunista, pacte conclòid amb l'encusa d'interessos ideològics, és una veritable aliança contra les posicions de França i Anglaterra. És una etapa més d'aquesta guerra sense declaració de guerra, que del Mediterrani al Pacífic s'estén a una velocitat vertiginosa.

Un periòdic tan caracteritzadament anticomunista com el "Daily Telegraph" protesta que l'anticomunisme hagi de significar una altra cosa i que els millors col·laboradors del comunisme són els qui van en contra, puix que "ells són un veritable perill per a la pau del Món".

CAMI DEL FEIXISME A POLONIA HA ESTAT PROHIBIDA LA FORMACIO DE NOUS PARTITS POLITICS

Varsòvia, 8. — Avui el Senat promulgarà dues ordres. Per la primera es prohibeix la formació de nous partits polítics. Tota infracció a aquesta ordre serà castigada amb penes de presó que oscil·len entre dos mesos i tres anys. La segona ordre preveu la creació de l'organització de la joventut "Danstiger staalajugend", la qual agruparà tota la joventut de la Ciutat Lliure d'Berlin alemany, sota el comandament d'Arthur Greiser, president del Senat, nomenat "Führer" de la joventut de Danstiger. — Fabra.

de l'organització de la joventut "Danstiger staalajugend", la qual agruparà tota la joventut de la Ciutat Lliure d'Berlin alemany, sota el comandament d'Arthur Greiser, president del Senat, nomenat "Führer" de la joventut de Danstiger. — Fabra.

LA SITUACIO ENTRE LES REPUBLICQUES DE HAITI I SANTO DOMINGO ES MOLT TIVANT

Diversos periòdics sud-americans parlen d'una imminent ruptura d'hostilitats

Washington, 8. — El Departament d'Estat rep informacions de Haití, segons les quals la situació és molt tivant entre les Republicques de Haití i Santo Domingo, a conseqüència d'un incident de frontera, a causa del qual han mort algunes persones. Diversos periòdics sud-americans ja parlen d'una imminent ruptura d'hostilitats entre ambdós països.

riodistes respecte a la tensió existent entre el seu país i Haití. «No és cert que el Govern dominicanò hagi mobilitat les seves tropes, ni pensat, en l'actualitat, d'adoptar actituds de determinació. L'incident ocorregut a la frontera amb Haití no té cap importància, i el considerem com a casual. De totes maneres, s'ha obert una investigació amb l'objecte de determinar a qui correspon la responsabilitat dels incidents esdevinguts el mes passat. Els culpables seran depurats castígens».

El Govern de Washington ha avisat immediatament el ministre dels Estats Units a Santo Domingo, qui actualment es troba a l'Havana, que es reintegri de seguida al seu lloc.

L'eventual ministre dementit a continuació, qualificat "es de tendències", segons les informacions polítiques, segons les quals el nombre de morts i ferits a conseqüència dels incidents incidents serà de quatre mil i tres mil.—Fabra.

Sembla que els Estats Units se la intenció d'ofertir la seva mediació en els dos països, si aquesta no aconsegueixen resoldre directament el conflicte.

La tensió actual sembla procedir del fet que alguns milers de ciutadans de Haití, fugint del seu país per la mala situació econòmica, passaren la frontera i treballen a la República veïna per salutar excessivament rudes.

Aquesta emigració ha provocat repèl·lits d'hostilitat, en els quals ha hagut d'intervenir la força pública dominicana. Segons informacions haitianes, en aquests encontres resultaren milers de víctimes. —Fabra.

LES PERSEVERANCIA A HAITI ES ENORME
San Juan (Puerto Rico), 8. — (Segueix a la pàgina 3)

«NO SOC PARTIDARI DE NEGOCIACIONS DIRECTES AMB EL JAPÓ», HA DECLARAT XANG-KAI-XEK

El Japó no acceptarà la invitació del Comitè restringit S'adherirà Bolívia al pacte anticomunista?

DECLARACIO DE XANG-KAI-XEK
Londres, 8. — El mariscal Xang-Kai-Xek ha declarat a un reporter de l'«Avon» i «Hector»:

«No he cap idea de negociacions directes amb el Japó. Referent a la situació militar ha dit que era optimista i havia convingut que a la fi de la victòria seria per als xinesos. — Fabra.

des el d'octubre: front de Xina del Nord: 4.400 morts; front de Xang-Hai: 5.179 morts. — Fabra.

quoniametes al sud-oest de Taiuan. El general Fu-Se-Yi, dirigirà les operacions contra els japonesos. — Fabra.

d'invitar a Manukino a adherir-se al protocol.

VEN DE TOKIO
Tòquio, 8. — Interrogat el portafollet del ministre de Negocis Estrangers sobre la importància de la "bolsa" de Xina, ha respost:

«No estic actualment cap temàtica sobre a favor del comunisme, però l'antimags seria greu per la demència del poder de Xang-Kai-Xek. — Fabra.

COMUNICAT JAPONES
Tòquio, 8. — El ministre de la Guerra comunica que les avantguardes de les tropes japoneses que desembarcaren a Haughton han passat ja la vora nord del Wang-pu. — Fabra.

EL JAPÓ TEM ANGLATEIRA
Tòquio, 8. — L'Agència Dama anuncia que els negocis privats demanaren a Hirota, ministre de Negocis Estrangers, si no era de temer que la conclusió del protocol anticomunista irrités a Anglaterra. El ministre contestà que la Gran Bretanya comprendria segurament el veritable significat d'aquest pacte, però que de totes maneres faria el que calgués per tal que Londres en comprengués l'absat.

Com era de suposar, als cercles polítics de dreta i a les esferes industrials i comercials, ha estat rebut el pacte anticomunista amb especial favor. Segons el periòdic «Kōmei Shimbun», el pacte aporta un ajut considerable per a la conclusió d'acords comercials i l'acord amb Itàlia està a punt de publicarse. Segons el periòdic, el primer resultat serà un acord per a la represa de les exportacions de tèxtils, cotó i diferents mercaderies a Egipte. Per la seva part el Japó importarà peses sutes d'automòbils.—Fabra.

WACHERIA BOLIVIA?
Tòquio, 8. — El periòdic "Yōmei" afirma que Bolívia està disposada a participar en el pacte anticomunista. — Fabra.

HIROTA REP L'AMBALXADOR BELGA
Tòquio, 8. — Hirota ha rebut l'ambalxador de Bèlgica, Bascompiers, qui ha lliurat la resposta oficial de la Conferència de Brusselles a la recua dels japonesos. Declina la invitació de participar a la dita conferència. — Fabra.

EL JAPÓ NO ACCEPTARÀ
Tòquio, 8. — Segons el periòdic "Asahi", el Japó no acceptarà la invitació de la Conferència de Brusselles, per a participar en les converses del Comitè restringit. — Fabra.

PESTES DERIVADES D'UN ACORD
Tòquio, 8. — Aquesta nit ha estat organitzada una desfilada nocturna, amb torxes, en la qual prendran part uns 12.000 persones, en la seva majoria estudiants i afiliats a les Associacions juvenils. Al seu davant entrà el Consell Municipal en ple.

ELS JAPONESOS HAN ENTRAT A TAIYUAN
Pequin, 8. (Orgen). — Els japonesos anuncien que, a dos quarts de deu, les primeres avantguardes d'infanteria han penetrat a Taiyuan, de segons el comitat el nord-oest de la capital. — Fabra.

NOU MIL SIS-CENTS SETANTA MORTS
Tien-tan, 8. — El Quarter general japonès publica el balanç de les pèrdues japoneses a Xina des del

Hitler. — Aci l'únic animal sóc jo. I prou!

«Triomfaran les forces de la pau», diu el professor Gioergi

Batapest, 8. — El professor húngar Gioergi, que fou laureat la setmana passada amb el premi Nobel de Medicina, pronuncia ahir un discurs davant el micròfon de ràdio en el qual expressa la seva esperança que arribi a triomfar les forces de la pau. «Tots els nostres esforços — diu — foren inútils al hom atones dels nostres descobriments amb finalitats destructives. A la Terra hi ha espai i pa suficient per a tots. El que hom de fer és voler-ne i comprendre'n millor, i crear més en la potència de l'home i constructiva que en la de les armes destructives. — Fabra.

En el seu viatge a Madrid, el president Companys fou interrogat repetidament pels periodistes. En el gravat el veiem parlant amb els representants de la premsa estrangera

«NOU MIL SIS-CENTS SETANTA MORTS»

Tien-tan, 8. — El Quarter general japonès publica el balanç de les pèrdues japoneses a Xina des del

Hitler. — Aci l'únic animal sóc jo. I prou!

«Triomfaran les forces de la pau», diu el professor Gioergi

Batapest, 8. — El professor húngar Gioergi, que fou laureat la setmana passada amb el premi Nobel de Medicina, pronuncia ahir un discurs davant el micròfon de ràdio en el qual expressa la seva esperança que arribi a triomfar les forces de la pau.

«NOU MIL SIS-CENTS SETANTA MORTS»

Tien-tan, 8. — El Quarter general japonès publica el balanç de les pèrdues japoneses a Xina des del

Hitler. — Aci l'únic animal sóc jo. I prou!

L'ESPARVER I EL COLOM DE LA PAU

Hitler. — Aci l'únic animal sóc jo. I prou!

Nota internacional EL PRIMER ACORD DE LA CONFERENCIA DE BRUSSELLES

Seria un joc frívol, del tot imperdonable, voler-se simplement de la paradoxa per a fer-ne Mané de les contradiccions del capitalisme internacional. En la nostra època, sobretot quan s'item l'esguard davant del Món, si és que hom preté utilitzar aquesta arma de dos talls dels contrastes, ha de fer-ho posant-la sempre al servei de les aspiracions de llibertat de la classe treballadora. Fins i tot, per conseqüències històriques poderosíssimes, ha de renovar la present i seguir-la utilitzant.

Entenent-la, doncs, d'aquesta joia, hom pot assegurar que el primer acord de la Conferència de Brusselles ha estat la signatura del Pacte Anticomunista Holo-nipó, el qual Alemanya està adherida des del novembre del 1936. Exactament el mateix que la política anglo-francesa de la no intervenció a la guerra espanyola va permetre que les dues Potències feixistes occidentals hi intervinguessin decisivament.

A la Sala de la Victòria del palau Chigi, de Roma, i en presència de Ciano, Ribbentrop i Hirota, representants d'Itàlia, Alemanya i el Japó, respectivament, s'ha formalitzat el Pacte de la Santa Aliança del Feixisme Internacional. Heus ací el contingut:

1. Les tres parts contractants s'informaran mútuament sobre l'activitat de la Internacional Comunista i sobre les mesures que hauran de prendre's per a esquarter-les en comunitat.

2. Les tres parts contractants insistiran als Estats amenaçats per la Internacional Comunista a prendre tanta mesura de precaució de defensa dintre l'esperit de l'acord, o adherir-se a l'acord.

L'acord permanent Italo-nipó tindrà una durada de cinc anys, i hauran, abans de la seva terminació, de posar-se d'acord les parts per a continuar la col·laboració.

La part espanyòlica, però essencial del Pacte, queda de sobtes reflectida en els punts que dotzen transcriure. No és solament contra el gran poder germà de la U. R. S. S. que s'atzenca en actitud de guerra el feixisme mundial, sinó contra la classe treballadora internacional, que al tinent del moment crucial que viu el Món, pren la iniciativa en la lluita per l'enderrocament del capitalisme.

Espanya, a desgrat d'aquests Estats que li fan tanta pena, però no l'ajuden, cal que prengui nota de la significació i transcendència del Pacte Anticomunista i s'adhereixi a ell. Ni un minut no hem de perdre en la defensa de les nostres llibertats, que són les de tots els pobles de la Terra. Comencem per casa nostra, fent la unitat antifeixista en el Poder!

HESS A BERLIN

Berlin, 8. — De retorn del seu viatge a Itàlia, ha arribat a Berlín el lloc tinent del "Führer", Rudolf Hess. — Cosmos.

ES MOLT NATURAL

Roma, 8. — Als cercles romanesos ben informats circula el rumor que no serà Alemanya sola la que ofereixi la seva mediació en el conflicte sino-japonès, sinó que aquesta actitud l'adoptaran, conjuntament, Itàlia i Alemanya, com a països que mantenen bones relacions amb els dos bàndols en lluita a l'Extrem Orient. — Cosmos.

MUSSOLINI DESCANSA

Roma, 8. — A les 12.40 se sortí Mussolini de l'aeroport del Littorio, tripulant un trimotor de bombarder, dirigit-se a Forlì. Poc després de la una la aterrat a l'aeròdrom d'aquesta ciutat, dirigit-se en automòbil a la seva residència de Rocca della Caminata. — Cosmos.

Generalitat

EL PARLAMENT CATALA I EL DE LA REPUBLICA

La Comissió del Parlament de Catalunya, com ja era d'esperar, ha jurat el president Joan Casanoves...

millor és un home d'una casta superior i els homes així són "paisanaje".

No fa molt de temps que la Premsa monàrquica de Madrid i dels polítics representatius de les antigues oligarquies es bafaren del parlament de Catalunya...

Aquesta setmana s'ha reunit el Parlament Catala

En l'ordre del dia figura l'acabament del mandat del President de Catalunya.

ELS MESTRES SUBSTITUTS DELS GOVERNOS ESCOLARS SON PREGATS DE PASSAR PEL DEPARTAMENT DE CULTURA

A partir de demà, dimarts, i de dotze a una del matí, són pregats de passar pel Departament de Cultura...

ES CONDEMNAT UN INDIVIDU ACUSAT D'HAYER COMES UN ROBATORI

Al Tribunal Popular número 1 es va veure un judici per jut contra Manuel Cuadrada...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL CONSELLER DE GOVERNACIO VISITA L'EXPOSICIO INTERNACIONAL DE PARIS

En la seva breu estada a París, el conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat...

PRESA DE POSSESSIO DEL NOU SECRETARI DE GUERRA DE LAUDIENCIA

A la sala d'actes del Tribunal de Casació...

ASSEMBLAMENT PER A DIMA

Audiència Territorial - Sala Primera. Poltrema: Arseni Lobos...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat...

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

RESIDENCIAL DEL CONSELL PUBLIC

HA ESTAT A BARCELONA EL RESIDENT GENERAL DE FRANCA AL MARROC

de felicitació al Govern i als seus líders del front del Centre.

Disabte va reanudar unes hores a Barcelona, de pas cap a París, i residenci general de França al Marroc, general Nougues.

A remarcar, els transmissos per la Internacional Obrera Socialista, signat per De Braucere i Adier; "Commissió Nacional de Solidaritat del Rensamblament popular per l'aido al poble espanyol".

EL PRESIDENT DEL CONSELL HA REBUT NOMBROSOS TELEGRAMES DE FELICITACIO AL GOVERN, AMB MOTIU DE L'ANIVERSARI DE LA DEFENSA DE MADRID

El president del Consell, Joan Negrin, ha tornat a Barcelona, després d'una breu estada a València.

EL CAP DEL GOVERN HA TORNAT A BARCELONA

El Director General de Seguretat, De Juan, ha rebut a la Comissió Superior de Policia, on ha instal·lat interinament el seu despatx, els caps dels departaments i els comandars de brigada i de districte, els quals li foren presentats pel Comissari General, Carretas.

ANAB MOTIU DE L'ANIVERSARI DE L'HEROICA DEFENSA DE MADRID, S'HAN REBUT A LA PRESIDENCIA DEL CONSELL DE MINISTRES NOMBROSOS TELEGRAMES

El Director General de Seguretat, De Juan, ha rebut a la Comissió Superior de Policia, on ha instal·lat interinament el seu despatx, els caps dels departaments i els comandars de brigada i de districte, els quals li foren presentats pel Comissari General, Carretas.

ES CONDEMNAT UN INDIVIDU ACUSAT D'HAYER COMES UN ROBATORI

El president del Tribunal de Casació, senyor Andreu, pronuncia unes breus paraules per a salutar als nous funcionaris des quals espera moltes bé de la justícia.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Després de rebre el Director General de Seguretat, senyor Joan, en un breu parlament associat a les paraules del senyor Andreu i saluda als nous caps i oficials.

UN DIARI ANGLÉS DIU QUE ITALIA RETIRA LA SEVA INFANTERIA D'ESPANYA...

...però hi deixa els tancs, l'aviació, l'artilleria i els perits italians

Lesdres, 8. — El corresponent del "News Chronicle" diu que Italia retira les tropes que té a Espanya, i que el moviment de retirada comença ja fa unes tres setmanes.

Atorga l'esmentat periòdic que els veritables motius d'aquesta retirada són els següents:

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Primer. — Després de la caiguda del front sud, l'exercit italià ha retirat la infanteria italiana, la retirada d'aquesta li és més útil que la seva permanència a Espanya.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Segon. — Els eventuals esdeviniments que puguin ocórrer a l'Espanya central i en altres zones fan per a Mussolini molt perillós el mantenir forces considerables en un camp de batalla llunyà.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

El comentari del "News Chronicle" acaba amb aquestes paraules: "La signatura del Pacte anticomunista de Roma marca un punt culminant en els preparatius fets per a dedicar-se a coses més importants que a capes republicanes espanyoles." — Fabra.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURATAT REP ELS CAPS I OFICIALS DE LA GUARDIA D'ASALT

Eden ha parlat, aquesta tarda, a la Cambra dels Comuns

Lesdres, 8. — Eden pronuncià aquest tarda a la Cambra dels Comuns una declaració sobre el pacte tripartita de Roma. Significa si aquesta declaració contindrà qualsevol més que bones observacions, però la impressió generalment és favorable.

Agents italians i alemanys fomenten el desordre a Palestina

Lesdres, 8. — Organitzat el "Times" de l'informació que alguns dels territoris francesos del nord d'Àfrica, contra els italians i els alemanys, s'han unit per a impedir que els agents italians i alemanys fomentin el desordre a Palestina i Síria.

L'ambaixador de la U. R. S. S. a Roma visita Ciano

Lesdres, 8. — El procés per difamació instruït a instàncies de Fozzo di Borgo contra el coronel La Rocque, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

Lesdres, 8. — El concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física, organitzat pel Departament de Cultura Física, ha acabat aquesta tarda. El Tribunal condemna el coronel La Rocque a 200 francs de multa, a 3.000 francs d'indemnització i al pagament de les despeses del procés. — Fabra.

Concurs per a cobrir cent - cinquanta plaques de Cultura Física

CATALUNYA, QUE TE DOS-CENTS MIL HOMES AL FRONT, PODRA CREAR UN EXERCIT DE RESERVA DE QUARANTA MIL MES AMB ELS MINYONS DE DIVUIT I DINOU ANYS

El noranta-nou per cent dels reclutes estan mobilitzats

El secretari general del Comitè d'Educació premitaria de Catalunya, Raguadós, ha expressat la seva satisfacció per haver trobat en el ministre de Defensa assentiment, col·laboració i solidaritat absoluta en tota que es porta a terme a Catalunya per a l'Educació premitaria de la joventut, puix que ja funcionen en tot el territori català 80 centres d'educació militar, i es compta amb un camp d'educació i entrenament com el de Pins del Valles, capaç per a dos mil homes, i s'està treballant per a la creació d'altres camps a Catalunya per tal que es pugui aconseguir una reserva de 40.000 homes magníficament entrenats, puix que no pot exigir-se dels reclutes que fins ara han sortit dels despatxos, dels tallers i fàbriques, una preparació adequada per a fer immediatament incorporats a l'front.

Llegiu CATALUNYA, òrgan regional de la Conferència Nacional del Treball

Treballadors de la Indústria Gastronòmica: LLURANT TOTS ELS TIQUETS DE L'IMPOST MUNICIPAL DE CONSUMACIONS, LABOREU PER LA CIUTAT

Els nazis demanen a França i a Anglaterra que els cedixin llurs colònies

La nova propaganda colonial desenvolupada per la Premsa nacional-socialista és cada dia més provocativa. Els extractes següents de les edicions més recents dels periòdics nacionals-socialistes proven que els "nazis" desitgen sobretot les possessions franceses de Àfrica del Nord. En aquest ordre d'idees, ells compten amb revoltes de la població indígena contra França. Així, per exemple, la "Abendpost" boiemuntense del 7 d'octubre escriu, en un article titulat "Marroc sota la fèrula de França", amb referència a les disposicions dels indígenes d'una revolta contra la dominació francesa, el que segueix: "En presència dels enormes efectius francesos estacionats al Marroc, i que es componen principalment de regiments de la Legió estrangera, els marroquins no podran arriscar-se molt en una revolta oberta contra França; però en cas que la situació es presenti revolucionària i que el moviment parirà abastament més i més, i en el cas que esclatessin revoltes a Tunísia, a Algèria i al Marroc, i que les tropes marroquines, com afirmen els pessimistes, no fossin ja absolutament segures, els francesos tindrien motius de preocupar-se seriósament dels endeviments del Marroc."

El "National Zeitung", d'Essen, del 10 d'octubre, escriu, sota el títol "Signes precursora de tempestat a les colònies franceses", el que segueix: "Temint encara un imperi colonial que ocupa el segon lloc entre els del món, França no està del tot en situació d'exploració completament les seves colònies des del punt de vista econòmic, ni de crear, encara que no més fos en els seus territoris colonials més importants, a saber, els de Àfrica del Nord, un estat d'assotament polític durador. Malgrat aquest fet, els dirigents francesos no tenen cap intenció de restituir els territoris alemanys colonials robats per les Potències aliades l'any 1918, i que han quedat en poder de França."

En un editorial del mateix periòdic, titulat "Espel sense poble", hom llegia, en relació als ter-

ritoris colonials anglesos, el que segueix: "Actualment, els territoris d'ultramar que es troben sota la dominació britànica són massa importants per a les forces de la població metropolitana. Al cap d'una sèrie de conquestes d'una extensió sense precedents, Anglaterra ha creat un Imperi que en realitat ve balder a la població. A aquesta territorialitat, ja massa extensa, han vingut a afegir-se, després de la Gran Guerra, en virtut d'un dret d'adquisició molt dubtós, les "nostres colònies", que, en cas que d'ara endavant l'emigració anglesa hagués de dirigir-se vers Austràlia, estarien privades del proveïment indispensable d'homos. Així, l'interès dels blancs, els quals no podran mantenir-se contra els indígenes africans sinó sota la condició de poder comptar amb un fort ajut de cosacs, es troba sacrificat a les tendències d'hegemonia anglesa."

El ministre de Governació ha rebut diverses visites

El periòdics han estat rebuts pel sub-secretari del ministeri de la Governació, en l'edifici destinat al dit ministeri.

El sub-secretari dignat que no té cap notícia a comunicar i que el ministre havia rebut algunes visites, entre elles el coronel Burillo, el sub-secretari de la Presidència, Josep Prats, el coracó Colina i el camarada Meléndez.

ajuntament

HAMBURG I EDEN VISITARAN EL REI DE GREGIA

Londres, 8. — El "premier" Chamberlain i el ministre de Relacions Exteriors, visitaran el rei Jordi de Grècia, i es concedirà a aquestes visites importància política i relacions industrial amb les converses celebrades dies enrere entre els homes d'Estat britànics i el rei Jordi de Bulgària. — Cosmos.

ELS HAURA DE RETIRAR TOTS

Roma, 8. — S'atribueix al Govern de Mussolini el propòsit de retirar de seus ambaixadors i ministres prop de tots aquells països que no mantinguin a Roma un estatus de negoci, per no voler dirgir les cartes acreditades dels seus representants al "rei d'Itàlia i emperador d'Àfrica, com pretén Mussolini". — Cosmos.

ES FELICITEM MUTUAMENT

Roma, 8. — Entre Hitler, el cap del Govern japonès primeip Ko-noye i Benet Mussolini, s'han creuat telegrams de mútua felicitació amb motiu de la signatura del Pacte Anticomunista Italo-germano-japès. — Cosmos.

DEU MIL MINAIRE FAN LA VAGA DE LA FAM

Varsòvia, 8. — Deu mil miners que se van declarar en vaga fa poc a la regió de Cracòvia, han decidit declarar la vaga de la fam, per tal d'obtenir més ràpidament satisfacció a llurs reivindicacions. Aquestes es limiten a l'aplicació estricta de la nova llei sobre la durada del treball a les mines.

EL REI DE GREGIA A LONDRES

París, 8. — El rei de Grècia ha arribat aquest matí a Londres. Fou acollit a l'estació del Nord, per Politis i alguns membres de la Legació grega, així com per un representant del President de la República i un altre del ministre francès d'Affers Exteriors. — Fabra.

MISSIO MILITAR IUGOSLAVA A ROMA

Roma, 8. — Hom espera dintre poc l'arribada d'una important missió militar iugoslava, al front de la qual hi haurà, segons sembla, un general que forma part del Consell Superior de Guerra del sudit país. — Fabra.

UN QUE TE RAO

Richmond (Virginia, EE. UU.), 8. — El secretari d'Estat adjunt, Bayra, ha pronunciat un discurs en aquesta població i ha dit, en substància: "Els Estats Units no podrien eludir les conseqüències d'una altra gran guerra, de la mateixa manera que un home no podria escapar a un colp pel sol fet de tancar-se a casa seva. No us deixeu enganyar per la creença que la neutralitat pot salvar el nostre país." — Fabra.

RIBBENTROP A ROMA I HASSEL A LONDRES

Roma, 8. — Von Ribbentrop ha de sortir demà de Roma en direcció a Alemanya, en principi; és

moit incert, però, que porti a terme aquest viatge.

Hom sap que des de fa unes setmanes circulen rumors segons els quals von Ribbentrop restaria a Roma, per tal de substituir l'ambaixador alemany actual, von Hassel, el qual seria nomenat ambaixador a Londres.

PROTESTA JUEVA

Jerusalem, 8. — S'ha celebrat una important reunió d'obres joves per a protestar contra l'aplicació del nou sistema d'immigració a Palestina. També ha votat una resolució contra els atacs dels quals són objecte els jueus a Polònia. — Fabra.

RIBBENTROP A BERLIN

Roma, 8. — A dos quarts de tres d'aquesta tarda, von Ribbentrop ha sortit vers Alemanya. A l'estació l'acompanyaren von Hassel, Ciano i Hotta. — Fabra.

DISCURS DE SCHUSSCHNIG

Vienna, 8. — Amb motiu del XV aniversari de la fundació de l'Associació Kulturbund, el canceller Schusschnig va pronunciar un discurs en el qual posà de relleu la importància de la missió cultural que Àustria té a Europa, Schusschnig digué que el dilema que es planteja als intel·lectuals no és "Feixisme o democràcia", sinó "Europa o Àsia". — Fabra.

"NO HEM D'ESPERAR SORPRESES"

Roma, 8. — Contràriament al que afirmen algunes informacions estrangeres, sembla que Itàlia no es disposa a posar la quilla a altres creuers que aquells que figuren al seu programa de construccions navals. Es declara oficialment que, a aquest respecte, "no cal esperar cap sorpresa". — Fabra.

DANZIC PER LA SEVA MENTALITAT, ES ALEMANYA

Düsseldorf, 8. — Albert Forster,

cap del partit nazi de Danzig, ha pronunciat un discurs i ha dit que la Ciutat Lliure és, pel seu edifici, per la seva cultura, pel seu idioma, i, sobretot, per la seva mentalitat, una ciutat eminentment alemanya, tan alemanya com Nuremberg. Encara que una tanca era separa de nosaltres —afegí— el cor no coneix obstacles, i el nostre cor pertany a Alemanya. Al nostre cor, Adolf Hitler és tan "nazi" com nosaltres mateixos. Cada cop vivim més la vida alemanya, i cada cop participem més a ella. A la frontera, avançem amb seguretat vers un edevendur millor". — Fabra.

DEFENSA D'UN COMPANYY DE TAMBURINI

Nica, 8. — La policia de Ginebra-Mer ha detingut dos italians anomenats Giuseppe Ermini i Giuseppe Sacchi, per robatori i tinença d'explosiu. El robatori, en si, té poca importància, car es tracta d'alguns cartutxos i detonadors, però hi ha un punt que ha cridat molt l'atenció dels investigadors, i és que Ermini ha confessat haver estat en relació, a Port-Vendres, amb Tamburini. — Fabra.

SPAARK JA TE LA LLEISTA DEL NOU GOVERN

Brussel·les, 8. — S'annuncia que Spaak té ja ultimada la llei del nou Govern, que presentarà d'un moment a l'altre al rei Leopold. S'informa que Spaak aconseguirà, després de llargues negociacions, fer arribar a un acord els socialistes i catòlics, i aquesta aconseguir tenir al nou Gabinet igual nombre que els representants del Partit Socialista.

NOU RECORD DE VELOCITAT SOBRE 1.000 KILOMETRES

Etampes, 8. — L'aviador Maurice Arnoux ha batut el rècord internacional de velocitat sobre 1.000 quilòmetres, per a avions de dues places i motor de 8,5 litres de cilindrada. Ha assolit una velocitat mitja horària de 297 quilòmetres. — Fabra.

UNA ORDRE GREU DEL GOVERN DE LITUANIA

Varsòvia, 8. — Les autoritats poloneses declaren inadmisible l'ordre del Govern de Lituània que

prohibeix que assisteixin a les escoles els alumnes polonesos de nacionalitat lituana que no hagin demanat passaport. L'Agència Pat diu que aquesta ordre és el cop més greu contra les escoles poloneses a Lituània. — Fabra.

LA SITUACIO DELS JUEUS A DANZIG

Ginebra, 8. — El Comitè Executiu del Congrés jueu mundial ha adreçat un nou comunicat al Comitè dels Tres del Consell de la S. de N., encarregat de seguir la situació de Danzig. La carta dona detalls de l'adaptació de la situació dels jueus de Danzig als d'Alemanya. Alguns documents demostren les dificultats econòmiques i morals dels jueus danziguencs. — Fabra.

A LA RECERCA D'UNS ASSASSINIS

Londres, 8. — De l'Agència Reuter: Un comunicat oficial confirma haver mort un camperol aràb en el curs d'una esbrinament feta a la població de Sinyan per tal de trobar els assassins dels dos soldats del Royal Regiment. — Fabra.

TRAVESSIA DE L'ATLANTIC PER UN AVIO ALEMANY

Berlin, 8. — L'avió alemany "Nordwind" ha anat a les vuit d'aquesta nit al port d'Orta (Açores). L'aparell havia estat llançat a les quatre de la matinada a Nova York per la catapulta del vaixell "Prisenland". Per tant, ha cobert en 18 hores els 3.200 quilòmetres que separen Nova York de les Açores. És la 25ª vegada que la Deutsch Luftfahrt travessa l'Atlàntic així. — Fabra.

NOU RECORD DE VELOCITAT SOBRE 1.000 KILOMETRES

Etampes, 8. — L'aviador Maurice Arnoux ha batut el rècord internacional de velocitat sobre 1.000 quilòmetres, per a avions de dues places i motor de 8,5 litres de cilindrada. Ha assolit una velocitat mitja horària de 297 quilòmetres. — Fabra.

LA MARINA «NAZI» ESTA EN ESTRET CONTACTE AMB LA MARINA ITALIANA

Roma, 8. — Les unitats de la Marina alemanya que, des de fa dies, es troben a Gafsa, són les que el Reich ha mantingut al Mediterrani des de la seva retirada del sistema de control de la no intervenció a Espanya, o sia el "Deutschland" i quatre contratorpediners. Aquestes unitats procedi-

ran a efectuar exercicis de tir en algunes jurisdiccions italianes, i potser en estret contacte amb la Marina feixista. Sembla que es tracta de portar a terme una demostració destinada a fer remarcar la unitat que existeix entre Itàlia i Alemanya en el terreny naval, com en el militar i l'aeri. — Fabra.

¿Voleu saber, obrers i camperols de l'Espanya lleial, com viuen, més ben dit, com moren a l'Espanya de Franco?

HEUS ACI EL QUE HAN DIT UN OBRER ANDALUS, UN D'EXTREMENY I UN DE CASTELLA

¿Voleu saber, els obrers i camperols de l'Espanya republicana, com viuen, més ben dit, com moren a l'Espanya de Franco? Recentment hem parlat amb un obrer andalus, un altre d'extremeny i un altre de castella, que foren obligats, per salvar les seves vides, a allistar-se al Tercer i aprofitaren una ocasió per a passar-se al nostre camp. Heus ací el que ens digué l'andalús: «A Andalusia, són moltes dotzenes de milers els propietaris del camp i de les ciutats que foren assassinats durant els últims quinze mesos. En la majoria dels pobles, i en no poques poblacions d'importància, hi ha carrers i fins i tot carrers sencers deserts, per un vagues gatz famelics i gossos rabosos. Els seus habitants han estat, la majoria, víctimes de la pluja de l'execució i de les metralladores; els altres fugiren o estan llançats a les presons i presidis. Les famílies es dispersaren i les cases quedaren buides. Falangistes, roquetes, agermanats, moros, etc., se n'emportaren tot el que tenia algun valor. «Però els treballadors que han quedat són uns veritables esclaus, s'acabaren els elevats jornals dels camps de la República, les jornades curtes, la setmana anglesa, el doble o en hores extraordinàries. Avui la setmana de sol a sol per jornals de sis rs. a tres pesetes. I tot just un patró creu que un dels seus treballadors no productiu tant com el desolà — per a la seva avardia, — o es agonia, o moriria, el benèvol i desapareix i no se'n oïa a saber res més.» Heus ací el que ens digué l'extremeny: «A Extremadura, la repressió ha resultat espantosa. Les mitjanes de Merida, Almodovar i Badajoz es repertiren en tota els pobles viles, des de Salamanca fins a la frontera amb Huelva i a la ratlla de Portugal. Quanta foren els as-

crits? S'ignora. Potser no se sapiga mai. Moltes localitats han estat transformades en cementiris. I els qui resten viuen sota una esclava. Esclaus com els que venien a les gents de la «Trata», segons he llegit en un llibre d'Història, els regala i reieta del cor de l'Àfrica. És suficient dir que en zones extremes el treball del camperol ja no es paga amb diner. Per afanyar-se sobre el sol, des que despunta l'alba fins que es pon el sol, donen els anys un pa i dos plats de verdura. I han d'acceptar-ho per no morir de fam. Recordo que llavors del bienni negre de la República, hom denuncià en els periòdics el fins i tot trec que se'n paria a la Cambrà que alguns patrons extremenyos feien treballar esclavament pel menjar. Això indignà. Doncs ara, això, és cosa corrent i no gò passa això els jornals són tan reduïts, que la diferència no es nota... I quin remei? El que no se solmet, mor. Una nit el treuen de la barraca, entre els crits dels familiars, i el maten d'un tret al front o al costat. I s'ha acabat. Heus ací el que ens digué el castella: «A Castella hi ha una gran misèria. Les rendes i els lloguers han pujat, i hom passa a cobrar a erajatablas als colons. Aquests han de vendre el blat al peu que fixen uns monopòlis o sindicats, protegits pel militar. I desgraciadament del qual s'hi nega! Perd el blat, i la vida!... Quant als obrers sense terra, que no n'han quedat molta, perquè se'ls extermina a milers, ja seva sort és borrascosa. Moren materialment de fam. Atacaia com feres, que viuen pels amagatalls, cuinen només amb aigua i sal, en focs de gineta. Les seves mullers i fills, demanen almoïna pels camins...» Aquesta és la situació de les clas-

ses treballadores a l'Espanya feixista. I aquesta seria a l'Espanya que no pogueren conquistar els feixistes, al poguessin arribar a Barcelona, València, Madrid i Cartagena.

«Com, doncs, hi ha obrers i hi ha sindicats que es mouen com al viquesion en temps normal? (Es que no s'han adonat de la gran realitat? (Es que creuen que la guerra està guanyada? No. Les circumstàncies són molt greus. No lluitem solament contra el despotisme militar, contra l'Espanya còmplice seva i la plutocràcia ambiciosa, no. Lluitem contra tota e's feixisme d'Europa, d'Àsia i d'Amèrica i tres Estats, Alemanya, Itàlia i Portugal. llançarem contra nosaltres exèrcits d'invasió i flotes aèries. I l'esquadra d'un d'aquests països bombardeja Almeria.

NO SOC PARTIDARI DE NEGOCIACIONS

(Ve de la primera pàgina) jete celebrar l'adhesió d'Itàlia al pacte germano-japès contra el comunisme. La manifestació sortirà del parc de Hdaya per a dirigir-se al palau imperial, on presentarà els seus respectes a l'emperador i després defilarà davant el Ministeri de Negociis Exteriors, i les ambaixades italiana i alemanya. — Fabra.

MANIFESTACIONS DE HIROTA

Tòkió, 8. — El ministre de Negociis Exteriors, Hirota, ha manifestat que està completament convençut que la Conferència de Brussel·les no podrà resoldre el conflicte sino-japès. Afegí que l'única mitja per tal d'arribar a una solució, és celebrar negociacions directes entre Xina i el Japó. — Fabra.

RETIRADA DE LES TROPES XINESES

Tòkió, 8. — (De l'Agència Domei).

NO SOC PARTIDARI DE NEGOCIACIONS

Anuncien de Xang-Hai que imponent contingents de japonesos desembarcaren a Kin-Kan-Wei, al nord de la badia de Hang-tseu, i avançen pel Nord sobre Xang-Hai. L'avançada ha pogut travessar l'Avangida i ha tallat la línia del ferrocarril Xang-Hai-Hang-tseu — Nínpo, a l'oest del Sankiang, a 30 quilòmetres de Xang-Hai. Les tropes xineses que se trobaven a l'Avinguda Lincoln, a l'oest de Xang-Hai, començaren llur retirada vers l'oest. — Fabra.

ZONA DE SEGUIMITAT

Xang-Hai, 8. — El Comitè de la Creu Roja, reunit sota la presidència del missioner francès P. Jaquinot, ha aconseguit arribar a un acord amb les autoritats xineses japoneses per a la creació, en la part nord de Nan Tx, d'una zona de seguretat per a la població civil. — Cosmos.

«L'exèrcit soviètic és un exèrcit de pau, però si un enemic ens ataca, sabrem traslladar la guerra en camp enemic i polvoritzar-lo», ha dit el mariscal Vorotxilov

Moscou, 8. — Els membres del Govern soviètic i Stalin, instal·lats al nou seu Lenin, passaren revista a les tropes amb ocasió de l'aniversari de la revolució soviètica. El mariscal Vorotxilov, comandant de la guarnició, presentà les seves tropes. El mariscal Vorotxilov pronuncià a continuació un discurs en el qual féu al·lusió al poble anticomunista, signat a Roma. Declarà entre altres coses: «L'exèrcit soviètic és un exèrcit de pau, però si un enemic ens ataca, també nosaltres l'atacarem. Sabrem traslladar la guerra en camp enemic i polvoritzar-lo.»

A continuació començà la desfilada. Després de les acadèmies militars, passaren un regiment d'infanteria, tres regiments de cavalleria, algunes companyies motoritzades, les milícies obreres i els grups «Partidaris d'octubre», entre els quals hi havia alguns vells. El soldat de la revista fou la desfilada de l'artilleria motoritzada, que comprèn més de 200 canons. Finalment passaren bandes de totes dimensions en nombre imponent. La desfilada civil tancava la manifestació, mentre volaven un centenar d'avions de bombarder i un altre centenar d'avions de caça. — Fabra.

EL PARTI SOCIALISTA FRANCES OBERTURA DE LA FRONTERA I RETIRADA EFECTIVA DELS VOLUNTARIS SENSE ATRIBUCIO DE LA BELLIGERANCIA A FRANCO

París, 8. — Aquest matí s'ha celebrat la segona sessió del Consell Nacional del Partit Socialista SPIO. Intervingueren diversos delegats, els qual criticaren la política de epusma. Zyromski, un dels líders de l'ala esquerra del partit, declarà que el Govern Chautemps no porta a cap una veritable política de Front Popul·lar. Retregué a la majoria del partit el no haver creat

en el país, gràcies a una agitació de les masses, el clima favorable per a la constitució d'un veritable Govern de Front Popul·lar. Referent al problema espanyol, Zyromski ha preconitzat l'obertura de la frontera dels Pirineus, la retirada efectiva dels voluntaris, sense atribució del dret de bel·ligerància a Franco. — Fabra.

Les festes commemoratives del vintè aniversari de la U. R. S. S.

Moscou, 8. — S'han celebrat amb gran entusiasme les festes commemoratives del XX aniversari de la Revolució Soviètica. Dins d'amb a la nit s'efectuà al Teatre de l'Òpera una solemne sessió commemorativa, amb assistència de Stalin, Vorotxilov, Jevkov, Molotov, Kalinin i Dimitrov.

en el país, gràcies a una agitació de les masses, el clima favorable per a la constitució d'un veritable Govern de Front Popul·lar. Referent al problema espanyol, Zyromski ha preconitzat l'obertura de la frontera dels Pirineus, la retirada efectiva dels voluntaris, sense atribució del dret de bel·ligerància a Franco. — Fabra.

ELS JAPONESOS HAN DESTRUIT VINT-I-TRES UNIVERSITATS XINESES

Nankin, 8. — Una declaració oficial que porta la signatura de 102 directors i professors d'universitats, assegura que des de la iniciació de l'agressió del Japó a Xina, els japonesos han destruït vint-i-tres universitats i col·legis de Xina. — Cosmos.

BENES FELICITA KALININ

Praga, 8. — Amb motiu del XX aniversari de la Revolució soviètica, el President Benes ha tramès a Kalinin, President del Comitè Executiu Central de la U. R. S. S., un telegrama concebut en els següents termes: "Tinc l'honor de felicitar-vos amb motiu del XX aniversari de la revolució d'octubre. La República txeoslovaca estudia amb entusiasme els progressos obtinguts per la Unió Soviètica, i us desitja nous i creixents èxits." — Fabra.

La situació entre les Repúbliques...

(Ve de la primera pàgina) Comuniqueu de Puerto Príncipe (Haití) que l'efervescència a la població és enorme després d'haver-se tingut notícies que passà fa una dies a Santo Domingo, on va gran turba de dominicans es va dedicar a matar els emigrants haitians que arriben a Santo Domingo per tal de treballar. Després de matar els desgraciats, sense distingir sexes ni edats, els seus cadàvers eren llançats al mar i servien de terrible apat als taurons. Segons notícies oficials, l'espantada carnisseria costà la vida a uns 3.000 haitians. Les autoritats dels Estats Units han ofert llur mediació entre Haití i Santo Domingo, car es tem que arribi a esclatar una guerra. La veritat de les autoritats haitianes atribuïdes no importància als fets ocorreguts, car, segons sembla, no solament van ésser els colons de Santo Domingo els qui portaren a terme la terrible degolla, sinó que foren ajudats en llur atnista tasca per la mateixa policia dominicana. Sembla comprovat que l'origen dels fets fou l'extremada pobresa dels emigrants haitians, la qual els va empenyer a treballar a Santo Domingo per jornals inferiors als que són corrents en aquest país. — Cosmos.

El Teatre instrueix i delecta
El Teatre és del Poble
POBLE! VES AL TEATRE
(Oliçina Tècnica d'Informació i Propaganda)

CULTURA

L'ESCOLA I EL POBLE

Del llibre publicat recentment per l'Escola de Militants C. N. T. - F. A. I. titulat "Manual del Militant", ens plau d'extreure'n aquest capítol, de molt d'interès per als Sindicats i Organitzacions culturals esportives.

En cada Centre Obrer, i usurpant a l'Estat aquesta missió, ha de funcionar l'ESCOLA DEL POBLE. I aquesta ha d'ésser sostinguda pel mateix Poble.

Que fàcil és tot això! Encara algú pot creure que no, però nosaltres tenim el convenciment que és factible.

Qui pot sostenir amb consciència que no és possible que cada Sindicat de treballadors tingui una escola pròpia, sostinguda per els mateixos?

I, posat que l'ensenyament de l'Estat no ens interessa ni ens pot interessar mai, si tan sols a títol gratuït, ¿per què els qui hem de rebre els beneficis de la "nostra Escola" no podem també sostenir-la amb aportacions regulars i personals?

Es un problema, aquest de la nostra educació i instrucció, sobre el qual s'ha discutit molt i no s'ha fet res.

Cal acabar amb la fraseologia i decidir-nos a practicar el verb FER. Cal fer les coses que són prou clares i tenen la importància cabdal de la que estem parlant.

Aquest és un deure de tot militant. Si existeix l'organisme necessari per aglutinar totes aquestes forces, cal prestar-li el màxim esforç, sense cap mena de regatejar.

Des parlat dels sindicats, però cal que fem remarcar que els Ateneus culturals tenen el deure ineludible de realitzar aquesta missió, que consta en els seus propis estatuts, d'acord amb la Federació Regional d'Escoles Racionalistes.

Un centre obrer i llibertari que reuneixi solament 1.500 associats pot sostenir una escola graduada, a la qual poden assistir 210 persones.

Es tracta, doncs, d'un Grup Escolar amb 6 Seccions i 55 alumnes a cada Secció. Els associats al centre només han de contribuir amb 2 pessetes al mes per a sostenir aquesta escola.

Item d'admetre, també, que els escolars pagaran 5 pessetes al mes, que no arriba encara a 6 rals a la setmana.

Vegeu una mostra:

Recaptació dels socis	3.000 pessetes al mes.
Pagament dels escolars	1.850 " "
Total de recaptació mensual ...	4.850 pessetes al mes.

Amb aquestes sumes regulars i amb la protecció necessària del fons comú de l'Estat, l'escola nostra pot viure dignament.

Les entitats que tingueren menys membres de socis, poden tenir una escola més reduïda, però mai deixar de tenir-la i de preocupar-se'n.

Hem volgut, tan sols —contínuament dient el "Manual del Militant"—, donar una idea del que es pot fer sense que per això trontolli les coses.

No cal pas atorgar que, sempre que les condicions del temps ho permetin, les classes de les nostres escoles han de donar-se en plena Natura, a ple aire, combinades, enceses, amb els exercicis físics.

I quan les necessitats reclamen d'apropiar-se en locals tancats, aquesta ha de rebre amb abundor el Sol i l'aire.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Aquestes petites indicacions no volen tenir altre objecte que el d'estimular els treballadors a complir el deure que tenen d'ocupar-se dels afers escolars i culturals. I el de proposar que es formin escoles petites arreu en novetars pobles, i per això no hem de regular estances de cap mena, però tal que les nostres institucions d'ensenyament siguin veritables acadèmies, centres notament culturals i d'ensenyament; llocs on el Saber i la Raó s'imposin.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Aquestes petites indicacions no volen tenir altre objecte que el d'estimular els treballadors a complir el deure que tenen d'ocupar-se dels afers escolars i culturals. I el de proposar que es formin escoles petites arreu en novetars pobles, i per això no hem de regular estances de cap mena, però tal que les nostres institucions d'ensenyament siguin veritables acadèmies, centres notament culturals i d'ensenyament; llocs on el Saber i la Raó s'imposin.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Aquestes petites indicacions no volen tenir altre objecte que el d'estimular els treballadors a complir el deure que tenen d'ocupar-se dels afers escolars i culturals. I el de proposar que es formin escoles petites arreu en novetars pobles, i per això no hem de regular estances de cap mena, però tal que les nostres institucions d'ensenyament siguin veritables acadèmies, centres notament culturals i d'ensenyament; llocs on el Saber i la Raó s'imposin.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Aquestes petites indicacions no volen tenir altre objecte que el d'estimular els treballadors a complir el deure que tenen d'ocupar-se dels afers escolars i culturals. I el de proposar que es formin escoles petites arreu en novetars pobles, i per això no hem de regular estances de cap mena, però tal que les nostres institucions d'ensenyament siguin veritables acadèmies, centres notament culturals i d'ensenyament; llocs on el Saber i la Raó s'imposin.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Aquestes petites indicacions no volen tenir altre objecte que el d'estimular els treballadors a complir el deure que tenen d'ocupar-se dels afers escolars i culturals. I el de proposar que es formin escoles petites arreu en novetars pobles, i per això no hem de regular estances de cap mena, però tal que les nostres institucions d'ensenyament siguin veritables acadèmies, centres notament culturals i d'ensenyament; llocs on el Saber i la Raó s'imposin.

Com fins ara hem fet, han d'assistir a les nostres escoles, sense restricció de cap mena, i amb coeducació, homes i dones, nens i noies, petits i grans. La selecció escolar només pot fer-se sobre les bases de les assignatures i de les aptituds.

Per a guanyar la guerra

REFIEM-NOS, NOMES, DE NOSALTRES

Segons els darrers esdeveniments internacionals indiquen, és inútil entestar-se en la creença que les potències democràtiques es decidiran a fer qualsevol que contraresti el cinic i indecorós ajut que les armes italianes i germàniques presten a les covardes i desinflades legions de Franco. Vulgares que no, els espanyols ens les haurem d'heure amb una colla d'enemics de diferents procedències climatològiques, si bé coincidents en una única finalitat: torturar, explotar i envair els pobles en benefici del capitalisme internacional.

Els països fins ara considerats amics no goosen enfrontar la responsabilitat d'una conducta digna. Prou veuen el perill que per a elles significa l'entesa entre els poders feixistes euro-asiàtics. Prou comprenen que les transicions es fan a costa dels seus interessos, i que els antifeixistes ibèrics podrien quedar plantats, tot i no tenir al nostre càrrec ni un sol gra de culpa en tot el que passa. Però no es decideixen; i si en alguna ocasió ho fan, no és pas d'una manera que ens pugui resultar beneficiosa.

Malgrat les repetides i variades suggestions de França i Anglaterra, el feixisme aliat llaura per allí on vol, i no sols sequeix trametes i carnassa a Espanya per a intervenir-la, sinó que ha imposat la llei de la pirateria a les mars que més li ha convingut. Vaixells anglesos, francesos i d'altres països han estat fredament "sinistrats" per uns submarins ridículament "desconeguts", sense que les nacions esmentades s'hagin pres la cosa amb l'energia que d'ells hom esperava. Serà per prudència o perquè cerquen el nostre esfondrament; el cas és que semblen recrear-se en el martiri d'un poble digne de millor sort.

Convencem-nos que és inútil utilitzar més la ficció per a distreure'ns de l'aspirar de boca que ens deixa l'estudi de la situació internacional. Analitzem fredament l'o-

rientació i el resultat de les activitats d'unes i altres potències i fiem-nos, a la segura, només del que ens hàgim de fiar; i caldrà que les situacions desfavorables que de lluny o de prop ens arribin en cap ocasió no puguin significar per al bon antifeixista un motiu de depressió, ans al contrari; com més contraris ens surtin, més braó de part nostra; com més adversitat, més agressivitat, més acarnissament hem de tractar l'odiós enemic. Del contrari, de res no ens serviria posseir la raó i creure que els catalans, especialment, som de tremp heroic.

Amb esperit de germanor anirem al lloc que sigui; sense recela, sense la més lleu desconfiança. Però cal tornar al respecte, i que les sindicals revolucionàries trobin la consideració a què s'han fet mereixedores per la seva ferma actuació.

Amb un cos únic, amb les forces revolucionàries i antifeixistes ben unides, obtindrem una força que no resistiran els feixismes i que comprendran aquelles nacions "amigues" que ens estimen tant que toleren que als espanyols de la branca democràtica se'ns tracti com els infelïços pobladors d'un país africà.

JOAN DEL PI

HANKEU, BASE ECONOMICA DE XINA

(Ve de la pàgina 8)

da Han-yeu-ping, en la qual, almenys aparentment, no tenen intervenció els japonesos. I, en dir almenys aparentment, no volem dir que n'hi hagin de tenir pretencions. Si ho són, potser la guerra actual no tindria la creua que està tramit, i potser també no es parlaria d'una intervenció alemanya en aquest conflicte d'ara. No podem oblidar que el Japó, adversari natural de la U. R. S. S., no compta, com aquesta, amb les primeres matèries necessàries per a muntar i sostenir una indústria siderúrgica suficient per a les necessitats normals i bèl·liques. Ni podem oblidar que Alemanya és un país interessat enormement en el problema. Esmentem de passada, que, segons dades que recordem, però que no podem dir ara a mà, la U. R. S. S. està seguint les pedides d'Alemanya en l'assumpció de producció de ferro. És a dir, que la producció russa no està, avui, ni un 30 per 100 nota de l'alemanya, i que aquesta no pot ni produir mai, individualment, assolir el nivell enorme en què es troba la producció nord-americana.

Evidentment, amb el que podem d'apuntar, hom podrà comprendre que, si venguéssim explicar-ho en detall, ens emmurallaríem en una monografia sobre la indústria pesada, base de l'activitat i potser també de la prosperitat dels Estats moderns.

I bé; a la comra del lang-té hi ha ferro, i el Japó, aparentment almenys, no hi té participació. Hi ha ferro i el Ping-kiang hi ha carbó. Dues produccions mineres que es complementen, i que en el llarg orient venen a constituir dintre el cer de Xina una mena de territori del Barre.

El Japó no tenen participació material en la Companyia que explota les mines del Hu-peh; però en determinada ocasió obtingueren del Govern xinès que aquestes mines no poguessin passar a propietat de l'Estat. Es veu més clar.

Cal tenir present també que el Japó és un país essencialment marímer. Originàriament, país pescador; actualment, potència marítima.

Salvant les diferències de temperament, raga i estructura, el Japó és a l'Àsia el que Anglaterra és a Europa.

En canvi, el xinès és essencialment agrícola. Els d'altres bàndols, un cop semblant al nostre arribà del segle passat, i a desgrat del seu aforament a la terra, gairebé no començà la ramaderia ni les indústries que se'n deriven.

En les esernes de Wusang va esclatar la revolució del 1911. L'any 1926 les tropes nacionalistes es van apoderar de Hankeu. Després hi han hagut molts de moviments al voltant d'aquest nucli vital de Xina.

Tot això, vist a distància, té un caire semblant a un drama. Vist d'una mica més de prop, té un dramatisma intens. I hom pot entendre que les lluites que es desenvolupen a Xina, o que l'han commoguda, poden ésser inflades per la producció d'arròs, per exemple, de gran importància a Hankeu i de caràcter bàsic per al poble xinès, o bé per la de setena, localment també important i necessària, però que en el moment que la lluita pren un caràcter internacional, a part de la qüestió de supremacia sobre les costes del Mar Groc i de la contesa comunista i anticomunista que es reproduïx per tot el Món, hi ha un interès en pugna que bé podrien ésser els siderúrgics que tenen com a base Hankeu.

La pena de pensar-hi. Moltes vegades el cervell dels conflictes, per més ben abilitat que es presenten, es pot trobar en una simple mina, o en un conjunt de mines. Els xinesos defensen, per damunt de tot, la independència.

Però la independència necessita el suport econòmic.

El lang-té i Hankeu representen en l'actual conflicte sino-japonès el suport econòmic indispensable a la Xina independent i forta.

A desgrat de l'aire de misteri amb què arriba a nosaltres el gran país groc, hi ha realitats que no és lògic que cap antiimperialista les ignori.

Antoni Vergés

Nota.—Es convenint llegir l'últimer article de divulgació geogràfica que, sota el títol de «Canton, porta meridional de Xina», publicarem en la nostra edició del dimarts, 2 de novembre.

LA VERITAT SOBRE ELS CAMPS DE CONCENTRACIO NAZIS

«LES PORTES D'AQUESTS NO S'OBRIRAN MAI PER ALS ENEMICS DEL TERCER REICH», HA DECLARAT EL CAP DE LA «GESTAPO»

«Sense proves i dels internats en camps de concentració. Com l'informa diu, és cert que, a Alemanya, el Departament de Policia procedeix a les detencions independentment de tota intervenció judicial, com és veritat que, per aquesta raó, els detinguts poden estar tancats, sense un procés legal, per temps indefinits.

En interès de la veritat històrica, en sessió essencialment acompanyada, amb aquest procediment, Alemanya ha retrocedit al seu passat més llunyà.

La custòdia per la policia va existir, naturalment, a Alemanya. L'Estatut promulgat el 12 de febrer del 1890 estipulava el concernent a les persones que eren lligades a la policia per a la seva custòdia, quan aquesta custòdia era veritablement necessària per a la seguretat de la mateixa persona custodiada, com a retenció en defensa de la seguretat pública, de la moralitat o l'ordre.

Però en el paràgraf sisé d'aquest Estatut, que quasi ha d'ésser considerat com a modern, la persona presa en custòdia havia d'ésser posada en llibertat en el termini impregnable de 48 hores, al darrà aquest temps no s'havia obtingut una ordre judicial d'empresonament.

La fúria creixent del terrorisme "nazi" desencadenada sobre Alemanya va fer que les mesures sobre detencions i custòdia s'apliquessin per Decret signat pel canceller Brüning, amb caràcter d'urgència, i solament l'any 1921-1922 va afectar el Decret 2.600 persones.

El termini de tres mesos es va derogar per un Decret de la Presidència donat l'endemà de l'ascensió del Reichstag. El paràgraf primer d'aquest Decret declarava que "les restriccions de llibertat personal eren permisionables".

I el 30 de gener del 1937, Herr Himmler, ministre del Reich i cap de la policia secreta de l'Estat (Gestapo), donà a un representant del «Lokal Anzeiger» que per als enemics de l'Estat no s'oferien mai les portes dels camps de concentració. "Alemanya, els clients sense proves acusatoris, des del 1933, data en què Hitler pujà al Poder. Des d'aquest moment, el Tercer

Reich els va condemnar a precó perpetua; es troben presoners d'ètnia que els "nazis" van triomfar; i a les presons, poca cosa es pot fer contra l'Estat opressor.

S'els va empresonar, i presoners estan, perquè els nazi capítol "nazi" els tinguin o els avortin.

Tot que contra ells hom pugui dir és això: Quan era legal, van pertànyer a una societat; obrers, o a un partit polític; i encara ho són.

El cap de les "Quèdies Negres", Herr Himmler, anuncia, enfàticament:

"Per a aquesta gent, les portes dels camps de concentració mai no s'oobraran. Alemanya ha de veure-se a lliure per a sempre".

Recordem-nos de Karl Ostebdy.

No era socialista ni cap altra cosa terrible: era Tradu-Unionista. Un intel·lectual pacifista. Presoner torturat durant anys i anys.

Quin càrrec existia contra seu? Cap. Per què estava pres? No se sap. Potser una apassionada devoció per la causa de la pau i la fer massa perillós per a la seguretat del règim de Hitler, per a restar en llibertat, o potser perquè el Führer l'avorria amb raó.

Hans Litter, un advocat. No era polític actiu, però si un valent defensor que sovint havia actual davant dels Tribunals, abans que Hitler arribés al Poder, i que una vegada, en compliment del seu deure professional, va interrogar Hitler, i, per cert, bastant bé. També va anar a la presó des del principi, i encara hi és. No pot fer-se-li cap càrrec. Mai no tindran una prova en contra d'ell. El seu "crim", a part d'haver-se alrevés a interrogar Hitler, no és altre que el no haver traït, ni seta la tortura, els clients sense proves acusatoris, des del 1933, data en què Hitler pujà al Poder. Des d'aquest moment, el Tercer

Reich els va condemnar a precó perpetua; es troben presoners d'ètnia que els "nazis" van triomfar; i a les presons, poca cosa es pot fer contra l'Estat opressor.

S'els va empresonar, i presoners estan, perquè els nazi capítol "nazi" els tinguin o els avortin.

Tot que contra ells hom pugui dir és això: Quan era legal, van pertànyer a una societat; obrers, o a un partit polític; i encara ho són.

El cap de les "Quèdies Negres", Herr Himmler, anuncia, enfàticament:

"Per a aquesta gent, les portes dels camps de concentració mai no s'oobraran. Alemanya ha de veure-se a lliure per a sempre".

Recordem-nos de Karl Ostebdy.

No era socialista ni cap altra cosa terrible: era Tradu-Unionista. Un intel·lectual pacifista. Presoner torturat durant anys i anys.

Quin càrrec existia contra seu? Cap. Per què estava pres? No se sap. Potser una apassionada devoció per la causa de la pau i la fer massa perillós per a la seguretat del règim de Hitler, per a restar en llibertat, o potser perquè el Führer l'avorria amb raó.

Hans Litter, un advocat. No era polític actiu, però si un valent defensor que sovint havia actual davant dels Tribunals, abans que Hitler arribés al Poder, i que una vegada, en compliment del seu deure professional, va interrogar Hitler, i, per cert, bastant bé. També va anar a la presó des del principi, i encara hi és. No pot fer-se-li cap càrrec. Mai no tindran una prova en contra d'ell. El seu "crim", a part d'haver-se alrevés a interrogar Hitler, no és altre que el no haver traït, ni seta la tortura, els clients sense proves acusatoris, des del 1933, data en què Hitler pujà al Poder. Des d'aquest moment, el Tercer

Reich els va condemnar a precó perpetua; es troben presoners d'ètnia que els "nazis" van triomfar; i a les presons, poca cosa es pot fer contra l'Estat opressor.

S'els va empresonar, i presoners estan, perquè els nazi capítol "nazi" els tinguin o els avortin.

Tot que contra ells hom pugui dir és això: Quan era legal, van pertànyer a una societat; obrers, o a un partit polític; i encara ho són.

El cap de les "Quèdies Negres", Herr Himmler, anuncia, enfàticament:

"Per a aquesta gent, les portes dels camps de concentració mai no s'oobraran. Alemanya ha de veure-se a lliure per a sempre".

Recordem-nos de Karl Ostebdy.

No era socialista ni cap altra cosa terrible: era Tradu-Unionista. Un intel·lectual pacifista. Presoner torturat durant anys i anys.

Quin càrrec existia contra seu? Cap. Per què estava pres? No se sap. Potser una apassionada devoció per la causa de la pau i la fer massa perillós per a la seguretat del règim de Hitler, per a restar en llibertat, o potser perquè el Führer l'avorria amb raó.

Hans Litter, un advocat. No era polític actiu, però si un valent defensor que sovint havia actual davant dels Tribunals, abans que Hitler arribés al Poder, i que una vegada, en compliment del seu deure professional, va interrogar Hitler, i, per cert, bastant bé. També va anar a la presó des del principi, i encara hi és. No pot fer-se-li cap càrrec. Mai no tindran una prova en contra d'ell. El seu "crim", a part d'haver-se alrevés a interrogar Hitler, no és altre que el no haver traït, ni seta la tortura, els clients sense proves acusatoris, des del 1933, data en què Hitler pujà al Poder. Des d'aquest moment, el Tercer

Reich els va condemnar a precó perpetua; es troben presoners d'ètnia que els "nazis" van triomfar; i a les presons, poca cosa es pot fer contra l'Estat opressor.

S'els va empresonar, i presoners estan, perquè els nazi capítol "nazi" els tinguin o els avortin.

Tot que contra ells hom pugui dir és això: Quan era legal, van pertànyer a una societat; obrers, o a un partit polític; i encara ho són.

El cap de les "Quèdies Negres", Herr Himmler, anuncia, enfàticament:

"Per a aquesta gent, les portes dels camps de concentració mai no s'oobraran. Alemanya ha de veure-se a lliure per a sempre".

Recordem-nos de Karl Ostebdy.

No era socialista ni cap altra cosa terrible: era Tradu-Unionista. Un intel·lectual pacifista. Presoner torturat durant anys i anys.

Quin càrrec existia contra seu? Cap. Per què estava pres? No se sap. Potser una apassionada devoció per la causa de la pau i la fer massa perillós per a la seguretat del règim de Hitler, per a restar en llibertat, o potser perquè el Führer l'avorria amb raó.

Hans Litter, un advocat. No era polític actiu, però si un valent defensor que sovint havia actual davant dels Tribunals, abans que Hitler arribés al Poder, i que una vegada, en compliment del seu deure professional, va interrogar Hitler, i, per cert, bastant bé. També va anar a la presó des del principi, i encara hi és. No pot fer-se-li cap càrrec. Mai no tindran una prova en contra d'ell. El seu "crim", a part d'haver-se alrevés a interrogar Hitler, no és altre que el no haver traït, ni seta la tortura, els clients sense proves acusatoris, des del 1933, data en què Hitler pujà al Poder. Des d'aquest moment, el Tercer

Reich els va condemnar a precó perpetua; es troben presoners d'ètnia que els "nazis" van triomfar; i a les presons, poca cosa es pot fer contra l'Estat opressor.

S'els va empresonar, i presoners estan, perquè els nazi capítol "nazi" els tinguin o els avortin.

Tot que contra ells hom pugui dir és això: Quan era legal, van pertànyer a una societat; obrers, o a un partit polític; i encara ho són.

El cap de les "Quèdies Negres", Herr Himmler, anuncia, enfàticament:

"Per a aquesta gent, les portes dels camps de concentració mai no s'oobraran. Alemanya ha de veure-se a lliure per a sempre".

Recordem-nos de Karl Ostebdy.

Noticiari Cultural

UNIVERSITAT AUTONOMA DE BARCELONA

Facultat de Medicina. — Dijous, dia 11, a les deu del matí, tindran lloc a la Facultat de Medicina els exàmens per a entrera de practican.

Facultat de Filosofia i Lletres i Psicologia. — Es prega als alumnes de la Secció de Pedagogia de la Facultat que presenten per aquesta secció, demà, dimarts, dia 9, a dos quarts de dotze del migdia, una prova de redacció en relació amb els programes dels cursos.

Facultat de Ciències. — Demà, dimarts, dia 9, començaran les classes del primer curs de les diferents seccions de la Facultat i també les del Preparatori de Medicina.

ESTUDIS UNIVERSITARIS PER A OBRERS

El proper dia 15 tindrà lloc la inauguració del curs 1937-1938 dels estudis universitaris per a Obrers, que són la responsabilitat de l'Associació Universitaria de la Facultat Obrera d'Història de la Universitat Autònoma de Barcelona.

El curs es desenvoluparà de la forma següent:

Llengua catalana, Història general, Història de l'Art, Història de la Literatura, Biologia, Física i Química, Ciències naturals, Higiene i pediatria social, Història de la Cultura, Matemàtiques, Filosofia, Llengua, Introducció a la Filosofia. Els temes d'un nou ordre jurídic. Els moviments polítics de l'època contemporània.

Professors

L'explicació de les diferents matèries estarà a càrrec dels professors següents:

Doctors: Jaume Almirall, Emeric Bague, Josep Maria Ballester, Ambrós Carrion, Leandre Carverra, Antoni Colomer, Francesc Garcia del Cid, Josep Maria Girons, Lluís Pericot, Jaume Rius, Jaume Serra Hunter, Jaume Vicens, Joaquim Xirau i Josep Xirau.

Horari

Les classes es donaran tots els dies lectors de sis a nou de la vetlla, a la Facultat de Filosofia i Lletres, amb la distribució següent:

Dilluns. — De sis a set, Matemàtiques; Doctor Joan Rius. De set a set, Filosofia; Doctor Jaume Serra Hunter. De set a vuit, Física i Química; Doctor Antoni Colomer. De vuit a vuit, Història de l'Art; Doctor Josep Maria Ballester. De vuit a nou, Llengua catalana; Professor Jaume Almirall.

Dimarts. — De sis a set, Filosofia; Doctor Jaume Serra Hunter. De sis a set, les bases d'un nou ordre jurídic; Doctor Josep Xirau. De set a vuit, Ciències naturals; Doctor Francesc Garcia del Cid. De set a vuit, Biologia; Doctor Leandre Carverra. De vuit a nou, Introducció a la Filosofia; Doctor Joaquim Xirau.

Dimarts. — De sis a set, Història de la Cultura; Doctor Lluís Pericot. De sis a set, Història general; Doctor Emeric Bague. De set a vuit, Geografia; Doctor Jaume Vicens. De set a vuit, Història de la Literatura; Doctor Ambrós Carrion. De vuit a nou, Higiene i pediatria social; Doctor Josep Maria Girons.

Dijous. — De sis a set, Història de la Cultura; Doctor Lluís Pericot. De sis a set, Història general; Doctor Emeric Bague. De set a vuit, Biologia; Doctor Leandre Carverra. De set a vuit, Història de la Literatura; Doctor Ambrós Carrion. De vuit a nou, Llengua catalana; Prof. Jaume Almirall.

Dijous. — De sis a set, Els moviments polítics de l'època contemporània; Dr. Josep Xirau. De set a vuit, Física i Química; Dr. Antoni Colomer. De set a vuit, Història de l'Art; Dr. Josep Maria Ballester. De vuit a nou, Introducció a la Filosofia; Dr. Joaquim Xirau.

Divendres. — De sis a set, Matemàtiques; Dr. Joan Rius. De set a vuit, Ciències naturals; Dr. Francesc Garcia del Cid. De set a vuit, Geografia; Dr. Jaume Vicens. De vuit a nou, Higiene i pediatria social; Dr. Josep Maria Girons.

Profesores

— Es hauran encarregats d'aprofundir en tots els alumnes que voluntàriament

AHIR, A L'OLYMPIA
COMMEMORACIO DEL VINTE ANIVERSARI DE LA U. R. S. S. I L'HEROICA DEFENSA DE MADRID

«STEM EN L'HORA DE LA DISCRECIO, DEL SILENCI, DEL SACRIFICI I DE L'EMPENTA DECISIVA», DIGUE COMPANYS

«HEM DE FER LA PROMESA SOLEMNE DE TREBALLAR I LLUITAR SENSE DESCANS FINS QUE SIGUI ENARBORADA LA BANDERA DE LA VICTORIA», VA DIR EL COMPANYY CORTES

Ahir, a l'Olympia, se celebra un gran acte per tal de commemorar el vintè aniversari de la revolució soviètica i l'heroica defensa de Madrid.

Una comissió escollida per representar el poble de Madrid, presidida pel Sr. Cortes, ha estat encarregada de dirigir aquest acte.

El Sr. Cortes, en el seu discurs, ha fet una crida a la unitat i a la defensa de la República, i ha recordat la importància de la defensa de Madrid.

VOLTANT PEL MON
Una volta al Món

Tots els records d'aviació venen d'esser batuts per una mosca. En efecte, en la conclusió del seu informe sobre l'aviació, la Comissió investigadora de la Universitat de Rochester reclama l'atenció dels constructors d'aviació sobre una mica particular de mosca, la "ephiprona", que fa uns dos centímetres de llargada i és més ràpid del Món.

Un encàrrec d'ultra-tomba

Paul Claudel va estar molt malalt, tan malalt, que hom el creia perdut, i fins a l'estranger van manifestar les seves vives inquietuds respecte la seva salut.

La vanitat

Diversos grups nombrosos d'homens i dones foren interrogats, no fa pas molt, a la Universitat de Columbia, sobre el concepte que cadascun tenia de les qualitats femenines i masculines. El resultat fou revelador.

PREMSA D'AHIR

Contribució de "Solidaridad Obrera" a l'homenatge a Madrid: "Un año de asedio de Madrid. Un año inabarcable; un año eterno, en que Madrid ha puesto a prueba la vocación del pueblo español para el sufrimiento y para el empuje preciso a las grandes empresas."

El Sr. Cortes, en el seu discurs, ha fet una crida a la unitat i a la defensa de la República, i ha recordat la importància de la defensa de Madrid.

La nostra artilleria hostilitzà les comunicacions ferroviàries entre Terol i Ocoena i una cursa vana de dots velatges.

EL MESTRE VELL

— Si, li agrada pintar banyistes; però com que la mà li comença de tremolar, li surten amb pell de gallina. (De «Candida»)

COMUNICATS OFICIALS

Centre. — A darrera hora d'ahir fou ocupada, per forces pròpies, la trinxera del ferrocarril al sector d'Empoena de Benares (Guadalajara).

La crisi belga

Bruxelles, 8.—Després d'algunes entrevistes que ha celebrat aquest matí, Spaak ha decidit continuar les seves negociacions en vista de la constitució de nou Cabinet.

estèril — fase segona —, o bé corresponen, a títol de violències esporàdiques, a l'estadi cordial.

d'harmonia en el progrés no arriba a produir-se i cadascú s'aprofita del que pot arrebregar.

nostra." I en el fons tenia raó: els interessos dels uns estaven lligats als dels altres.

homes representatius de tendències polítiques adverses, enrolats a un moviment social que hagués sistematitzat la violència, en compte d'esbravar-se destruït.

Però no succeí res d'això. En calar foc a la fàbrica Bonaplata no tiraven contra el fabricant, sinó contra l'enginyer que el deixava sense feina.

FUTBOL

L'EUROPA, EN VENCER EL BARCELONA, AFIANÇA LA SEVA POSICIO EN LA COMPETICIO DITA DEL DESAPASSIONAMENT

La característica dels partits disputats ahir és la d'un «score» abundós

COMENTARI PREVI

Potser si que la Federació tindria raó i aquesta partida que ha organitzat per a la competició que ha qualificat del desapassionament hauria tingut la virtut de posar fe a les passions desencadenades, hauria fet posar senzillament i una major correcció en els jugadors i públic.

Perquè, cal dir-ho, la manera com es desenvolupa aquesta competició s'apropa força a allò que els dirigents federatius aspiraven. Portem quatre jornades de joc. Quatre dates en les quals hi ha hagut encontres d'una indubtable importància, partida que en altres circumstàncies haurien produït les naturals discussions i, per extensió, les naturals apassionaments.

A després, com diem, d'encontres com un Barcelona-Espanya i el d'ahir entre els equips blau-grana i blau-blau de l'Europa, res d'atòmic no ha succeït.

Fora del lamentable incident ocorregut en l'encontre entre els equips de l'Horta i de l'Avenc, la resta dels partits s'han desenvolupat amb una major harmonia i correcció. No hi ha hagut protestes de cap mena. No ha sorgit cap «ca».

Què aquesta competició següent desenvoluparà-se com fins ara i n'estarem ben satisfets. La nostra civilitat haurà aconseguit notablement.

EL PARTIT

L'Europa, jugant amb gran entusiasme s'imposà al Barcelona i vencé per 2 a 0

Diguem d'antuit que aquest 2 a 0 no reflecteix pas exactament el valor de l'encontre. Cal reconèixer que l'equip blau-grana jugà ahir, al camp de l'Europa amb manifesta desgràcia. En 2 a 2 seria, a la nostra manera d'apreciar les coses, una expressió més en consonància amb el que fou el partit.

Ultra el que acabem de dir, hem de reconèixer que un factor estàtic — el camp dur — ha estat també un dels motius que han fet que l'equip del Barcelona, F. C. no hagi fet el paper que hom tenia el dret d'esperar-ne més atenent els resultats del seu encontre en l'anterior jornada de la competició, amb l'equip de l'Espanya.

El desenvolupament del partit ha estat ben desigual. Als 10 minuts primers de joc, verament esplèndida, amb una actuació magnífica per part dels europeus, els quals «embolcallaren» materialment els components de l'equip visitant, es varen tocadors de joc sense cap interès, un pilotar intrascendent, sense cap mena de finalitat, i menys efectivitat; pilotes i cirs monumentals. Per als iniciats aaben prou bé el que això vol dir.

A seguit s'operaren una sèrie d'intervencions interessants, jugades justes i ben pensades, realitzades

que Llorenç detura amb certa dificultat.

Un altre corner contra el «Barcelona», com l'anterior, sense resultat positiu.

Xut de Paçs que bloca a terra Montserrat. Rigual, sot a l'Europa, perd una ocasió magnífica. Solament havia de tocar la pilota per a fer gol. Va fora. Xut formidable de Vergés, que s'estavella contra el travesser del març.

Situació apurada a la porta de l'Europa. Com hem dit, Domènec aclareix, hom encara no sap com ni de quina manera. Reacció de l'Europa i ataca repetidament els dominis barcelonistes. El partit finalitzà amb intensa ataca de la davantera blau-grana contra Montserrat.

L'arbitratge, fàcil. Simons, en general, bé, encara que ha sofert alguna equivocació que en altres temps hauria motivat la corresponent protesta del públic. Ahir, però, ningú no digué res. Tranquil·litat, correcció, desapassionament. Tindrà raó la Federació?

El primer temps de joc ha estat d'una millor qualitat que la segona part del partit. Tant els jugadors d'un bàndol com els de l'altre, han fet tota la possible per a marcar. Força, que al llc central de la davantera ha treballat de bo de bo, ha entrat pel «Badalona» l'únic punt assenyalat pel marcador en aquest primer temps.

La segona part ha començat dominant el «Badalona», que ha aconseguit un altre gol per Tell, de «freerkik». Cap a les darreries de l'encontre, el «Júpiter» s'ha començat a canviar el resultat conseqüent de dos gols per al «Badalona».

L'arbitratge menat sense majors dificultats, fou d'Andreu, el qual arribarà els equips d'aquesta manera:

ESPANYOL-SABADELL, 4 A 1

Partit força disputat, aquest jugat ahir al camp de Can Rabia. Els propietaris del camp tingueren cert predomini durant el desenvolupament de l'encontre, no tant potser, com podria fer creure el resultat aconseguit. Cal reconèixer que l'equip del Vallès ha jugat amb mala sort, puix que dos dels gols apuntats per l'Espanyol, han estat marcats per jugadors propis. Font erf la primera part i Llauredà en el segon temps.

A les ordres de Planell, els equips es constituïren de la manera següent:

«Espanyol»: Ruiz, Pardo, Ponce, Santamaría, Vila, Cardús, Tolojano, Llobera, Martínez, Gorburo i Boac.

«Sabadell»: Pajó, Llauredà, Font, Torres, Martínez, Garcia, Mira, Alberic, Teruel, Esteve i Sanjausa.

«SANTS»-«MANRERA», 2 A 1

La primera va acabar amb el tanteig d'1 a 0 a favor del «Sants», marcat per Biel, Martínez, el qual formava en l'equip propietari, ha hagut de retirar-se lesionat, i fou substituït per Salagarray en la resta del partit.

A la segona part Biel ha tornat a marcar, i Polo ho ha fet pel «Manresa» poc abans de finir l'encontre.

El equip s'han constituït així: «Sants»: Martínez, Salagarray, López, Garcia, Abad, Martínez II, Virgili, Meló, Blat, Borràs i Albarreda.

«Manresa»: Rovira, Serra, Boix, Serra, Costa, Nebot, Cornet, Nebot II, Polo, Salfat i Galobart.

«MARTINEC»-«TERRASSA», 4 A 0

Una primera part molt ben jugada, que acabà amb un 2 a 0 a favor dels guanyadors. Hurtado i Salas (2) puntuaren. A la segona ha seguit el domini del Martinec i el quart gol per l'anyer.

Arbitre, Alonso. Equip: «Martinec»: Pericás, Iranzo, Elias, Colom, Bertran, Achó, Danyez, Escotano, Salas, Pallás i Hurtado. «Terrassa»: Bernat, Peral, Verdaguera, Quilua, Mingo, Rodríguez, Alibey, Legat, Artigas, Meier i Paulino.

«HORTA»-«AVENC», 2 A 0

El matx no s'acabà, per agreujat a l'arbitre per part d'un jugador

de la vinguda. El partit ha estat tot el matx dur. La primera part ha acabat 1 a 0, marcat per Casas. El mateix jugador marcà a la segona part.

Arbitre, Masip. Equip: «Horta»: Gódel, López I, Ballesler, Perri, Barnet, Busaderes, Bonavent, López II, Casas, Inglés i Torelló. «Avenc»: Rodó, Soler, Moutiller, Aina, Molina, Pérez, Collado, Melis, Calvassera, Rovira i Morala.

«BADALONA»-«JUPITER», 2 A 0

Un encontre en l'excel·lent marxa que portava el club del Poble Nou, aquest partit al camp del «Badalona». Alguns dels elements del «Júpiter», ahir, semblava que no fossin els mateixos que amb tant de deliri i brad hem vist jugar en anteriors jornades. Hi havia una mena d'ajustia, de desinterès, en els rangs de l'equip visitant.

Potser contribuï a la mena de joc forat el fet d'una gran seguretat en els components de l'equip de la costa. En fi, una mala diada per al «Júpiter», el resultat de la qual no s'acorda pas com un de tants, puix que influència la marca aconseguint que portava l'equip del Poble Nou en aquesta competició del desapassionament.

El primer temps de joc ha estat d'una millor qualitat que la segona part del partit. Tant els jugadors d'un bàndol com els de l'altre, han fet tota la possible per a marcar. Força, que al llc central de la davantera ha treballat de bo de bo, ha entrat pel «Badalona» l'únic punt assenyalat pel marcador en aquest primer temps.

La segona part ha començat dominant el «Badalona», que ha aconseguit un altre gol per Tell, de «freerkik». Cap a les darreries de l'encontre, el «Júpiter» s'ha començat a canviar el resultat conseqüent de dos gols per al «Badalona».

L'arbitratge menat sense majors dificultats, fou d'Andreu, el qual arribarà els equips d'aquesta manera:

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Badalona»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

«Júpiter»: Llorenç, Duarte, Llopis, Giménez, Giménez II, Martínez, Clement, Pérez, Vidal, Agut i Ocasal.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 203

Telèfon: Administració ... 33410

Redacció ... 30337

Tallers ... 32571

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 3750
Península, un trimestre ... 10750
Amèrica i Filipines, trimestre ... 10750
Els altres països, trimestre ... 18000
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 8 de novembre del 1937

ANY I

NUMERO 223

PERFILS

ARRIBEM FINS A LA UNITAT

La intel·ligent nota del ministre de la Governació que recomana als funcionaris d'aquest Ministeri que guardin el més correctíssim respecte a la llengua catalana, ço que vol dir a la personalitat de Catalunya, sense que hom confongui les coses externes amb les internes, ens ha produït un saludable bon efecte.

I tenint esment que l'aspiració de la classe treballadora espanyola, en el terreny subversiu, es basa en la justa interpretació del federalisme com a resultat històric de la seva composició peninsular en tots els seus aspectes, els camarades que componen el Govern de la República no podien oblidar-ho, i l'actual titular del Ministeri de la Governació, fent bona l'autoritat d'home intel·ligent, que hom li reconeix, ha marcat la pauta més adient perquè l'entesa entre Catalunya i Espanya sigui el ferm suport de la victòria antifeixista.

Evidentment, aquest és el millor camí perquè la unitat entre els diversos sectors antifeixistes esdevingui quelcom més que un desig, mitjançant aquesta condició prèvia: que desapareguin les situacions d'avantatge o simplement tendències, aplegant en el seu lloc totes les forces veritablement antifeixistes, des del Poder a la més elemental manifestació de la nostra vida. I a Catalunya potser la classe treballadora sent aquesta irregularitat amb més pregonesa que en cap altre indret d'Espanya, car ací els estaments associats el percentatge més elevat, i llur força i dinamisme és la columna vertebral de la nostra lluita bèl·lica i del nostre esdevenidor.

I la C. N. T., amb voluntat inesgotable, ben contrària, per cert, a l'empenta d'exclusivisme polític que pateixen altres organitzacions, ha remarcat tanta vegada el perill i la necessitat que deixem essentals en l'anterior paràgraf. I aquesta remarc, avui, donada la situació especial de la nostra guerra, hauria de gaudir d'un acurat tracte d'urgència com a màxim imperatiu polític. Gairebé hom podria afirmar rotundament que ha arribat l'hora decisiva que els actes no traïssin les paraules de pau i entesa, i que els homes de la victòria, al preu que calgui, siguin el mateix poble espanyol degudament representat en tots els organismes de direcció i responsabilitat del país. Si volem vèncer el feixisme internacional, la solució és prou clara: prou confinaments! Del contrari, la nostra "salvació" col·lectiva seria la que ens imposessin els "altres".

J. Anselmo

HANKEU, BASE ECONOMICA DE XINA

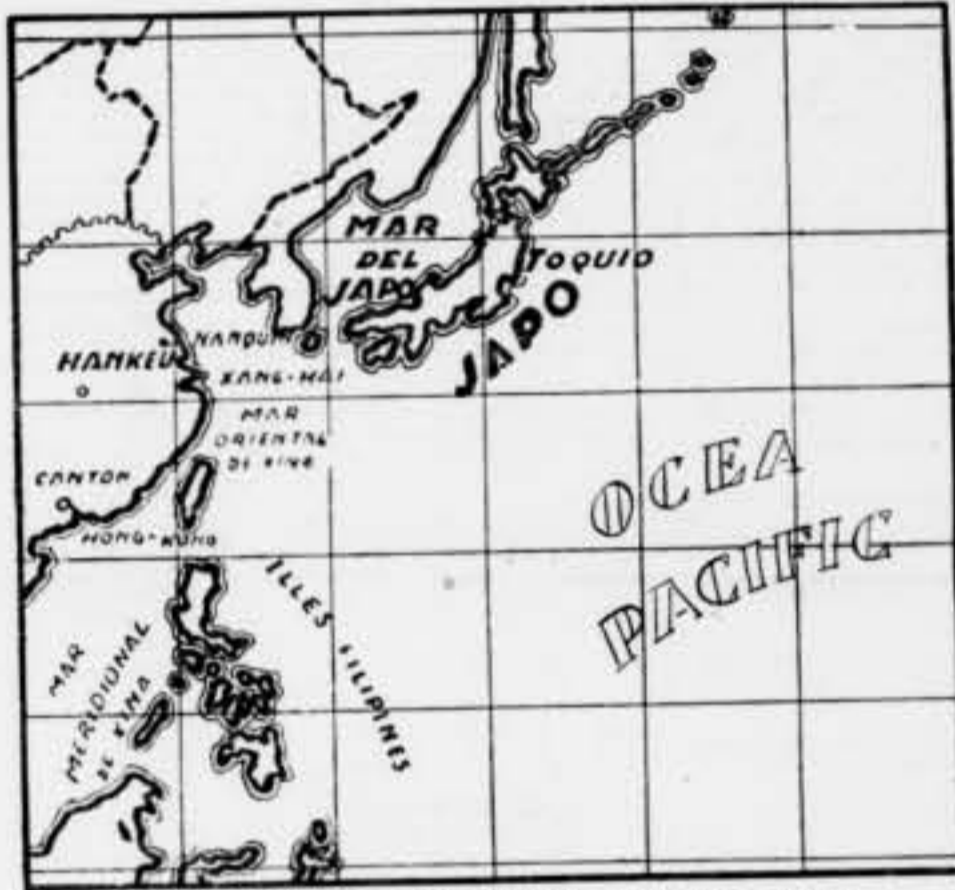
Immensitat de Xina.-Les divuit províncies.-Hu-peh.-La conca del lang-tsé.-Hankeu.-Importància física i econòmica del lang-tsé.-Capitalitat econòmica i capitalitat administrativa del Hu-peh.-La indústria siderúrgica.-Alemanya, U. R. S. S., Japó, Estats Units.-La Companyia Han-yeh-ping.-Les lluites interiors xineses i l'actual conflicte amb el Japó.-El suport econòmic de la independència

La immensitat de Xina, país de molta més extensió que tot Europa, fa una mica difícil establir gradacions entre els seus territoris. Són més d'11.000.000 de quilòmetres quadrats. Són uns 1.500 quilòmetres de costa. Són territoris d'una complexitat tal que el ciutadà de Barcelona o de qualsevol lloc de Catalunya, influint pel detallisme amb què acostumen mirar-ens la nostra situació geogràfica i les particularitats de cada comarca, difícilment pot desviar.

Les informacions d'aire sintètic que ens arriben de la guerra sinojaponesa no es poden comprendre bé si hom no té una noció un xic aproximada de les principals fonts de riquesa de Xina. Aquesta guerra, probablement com totes les altres, té dos motius principals: el sentimental o ideològic i l'econòmic. Per tant, la lluita armada ha d'obrir en molts casos a objectius econòmics. I si hom no té una visió del mapa comercial de Xina, no es arriba a copsar.

De les divuit anomenades províncies que formen la Xina pròpiament dita, la de Hu-peh, poblada pels que en el llenguatge que s'ha fet de moda anomenem xinesos cent per cent, és potser la més rica. Té també de les de població més densa. En són 180.000 quilòmetres quadrats — xifra aproximada com totes les que es poden donar d'aquell país — estan ocupats per un nombre d'habitants que oscil·la entre els 23 i els 27 milions d'individus. Això ens donaria una densitat de població d'una 144 habitants per quilòmetre quadrat.

En aquesta província hi ha una producció agrícola importantíssima. El ximot és agrícol per excel·lència. Cultiva la terra amb una mena de ferret religiós, i això el fa, esdevinent lleugerament impermeable a tota idea de modernització. Ho fa de la manera que ho feien els seus avantpassats, procedint de la suma d'esforços que el cultiu dels camps li representa i, per tant, sense aturar-se a supesar la possibilitat d'estalviar-ne. Cultiva la terra amb un ritu equi-

FRAGMENT ORIENTAL DE XINA ESQUEMA DEL JAPÓ I FILIPINES

valena al que ha adaptat per a menjar l'arròs.

Però a més a més de la producció agrícola, Hu-peh produeix en quantitat remarcables hulla i ferro. Ens trobem davant d'una província que, essencialment, és el que perfectament el riu lang-tsé. I en parlar d'aquest riu immens, per força hem de referir-nos al port fluvial de Hankeu.

Hankeu, lang-tsé i Hu-peh són tres noms que es complementen. Tots tres junts poden ésser considerats com a base econòmica de Xina.

Sabent això, hom pot adonar-se de la importància econòmica de certes batalles que ens han anat indicades per les agències telegràfiques.

La Xina pròpiament dita està formada per 18 províncies. A més d'aquestes, el territori xinès comprèn la Manxúria, la Mongòlia exterior, el Tibet, el Turquestan xinès... La Mongòlia exterior pertany actualment a la U. R. S. S.

Tres grans regions formen la Xina. Tres grans regions, que corresponen a tres rius: la del Hoang-ho, o riu groc, al nord; la del lang-tsé-kiang, o riu blau, al centre; i la del Si-kiang, al sud.

La capital de la República xinesa és Nankin, ciutat força menuda que Hankeu, situada a la riba dreta del baix lang-tsé-kiang.

Històricament la Xina comença a la conca del riu groc, l'Hoang-ho. Comença també amb un poble agrí-

cola sedentari que a poc a poc conquiesca terres al riu, les desseca, les prepara i les transforma pacientment en camps fèrtils.

Després Xina creix, s'expansiona i arriba fins al Mar Caspi, camí d'Europa. Més tard el mongol de Gengis-kan l'oprimíren. Aquesta opressió durà una centúria. Neix aleshores l'imperi que durà fins l'any 1911 en què començà la República que no havia de concloure fins l'any 1928, i amb la República arriba la capitalitat a Nankin.

La conca del lang-tsé-kiang comprèn el 45 per 100 de la Xina pròpiament dita, i té una població de més de 200.000.000 d'habitants. Neix al Tibet, entra a la Xina per la província de Se-xuan (de 461.000 quilòmetres quadrats), passa pel Xung-king, port comercial fluvial d'aquesta província i arriba fins al Mar Groc.

Les masses dels massissos muntanyosos de Xina van d'oest a est i constitueixen un camí de l'interior al mar. Amb això es veu que, geogràficament, Xina és un país profundament orientat, de cara al mar... i de cara al Japó.

El riu lang-tsé s'escalfa per una conca d'1.773.000 quilòmetres quadrats, aproximadament. Té 4.400 quilòmetres de llargada, i és navegable fins i tot per als vaixelles de gran port en una extensió de més de 1.400 quilòmetres. Quan passa per Hankeu, camí del Mar Groc,

el lang-tsé té una amplada de dos quilòmetres.

El nervi de les comunicacions entre Hankeu, Nankin, Xing-kiang i Xung-Hai és el riu lang-tsé. Hankeu és el punt d'irradiació del ferrocarril de Pequín a Canton, i del de Se-xuan. El primer té una llargada de 1.225 quilòmetres des de Pequín a Hankeu.

amb aquestes dades prèvies, que demostren que el nucli de comunicacions cartereres està situat a l'est de Xina i ve a travessar les muntanyes, formades pels grans rius i els seus afluent, qualsevol, s'adona de la importància estratègica de Pequín a Hankeu.

volum d'aigua d'aquest riu oscil·la entre 3.800 metres cúbics per segon en l'època de la sequera i 36.000 metres cúbics per segon en els moments de pluges. Com a promig es pot fixar un volum de 18.400 metres cúbics, és a dir, una quantitat d'aigua més de sis vegades superior a Ml.

Només trobaríem al món tres rius més grans que el lang-tsé: l'Amur, el Plata i el Congo.

Al març, però, del fet d'ésser un riu navegable per als transatlàntics i la ruta obligada del tràfic de la província de Hu-peh, hem de recordar que el lang-tsé passa per Nankin. Per tant, a més a més de valor econòmic, aquest riu té un valor moral. És té, de la mateixa manera que el té el Gran Canal, anomenat també Van-ho, que passa per Suzhou i s'anomena a Tchang-kiang, i el té, per altra banda, el riu Han-kiang que, després de recórrer centenars de quilòmetres, va a ajuntar-se al lang-tsé a Hankeu.

Situada a la vora esquerra d'aquest riu lang-tsé, artèria vital de Xina, la ciutat de Hankeu monopolitza l'activitat de la província de Hu-peh, que ja hem esmentat.

Compta amb un port de primeríssima importància: un port que, amb tot i trobar-se molt lluny del mar, és utilitzat per vaixelles transatlàntiques que transporten cap a les més llunyanes parts del món grans quantitats de carbó, de sal, de tabac.

Però, com passa molt sovint, no és Hankeu la ciutat que té la capitalitat de la província. Hankeu és essencialment — i en ve ben bé prou — amb el que podríem anomenar capitalitat econòmica. L'administrativa, la processonària, correspon a Wu-nang, situada prop de Hankeu, a la riba meridional del lang-tsé.

Davant de Hankeu hi ha la localitat de Han-yeh-ping i aquestes dues localitats i Wu-nang són conegudes pels naturals del país com una sola unitat, que anomenen Wol-hai.

Ja es veu que la ciutat de Hankeu ha de tenir una gran influència sobre les lluites polític-econòmiques que tan sovint desvetllen l'atenció del món. La indústria siderúrgica, tan cobijada pels principals Estats, té una influència particularment viva en les relacions sino-japoneses.

Les primeres indústries siderúrgiques sònies que es van establir cap a les darreries del segle passat. Després, l'any 1906, van passar a poder d'una Companyia anomenada...

Hom ha pogut calcular que el...

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

(Seguir a la pàgina 1)

ELS ESPANYOLS DE L'ALTRA BANDA ES PREGUNTEN QUI MANA AQUI?

La rancúnia dels rebels contra Anglaterra i França cada dia pren més increment

D'un article de Virginia Cowles, publicat en el «Daily Express», traducció següent:

D'un extrem a l'altre de l'Espanya rebel es veuen banderes alemanyes i italianes.

A les ambaixades, la tranquil·la i vella ciutat universitària, escolida per Franco per al seu quarter general, els hotels, els bars i els restaurants són aquests de creua germanes i banderes italianes. Molts edificis ostenten enormes cartells amb les següents paraules: «Vives el Ducale».

El Gran Hotel està decorat amb grans banderes on apareixen les figures dels dictadors d'una manera efímera; Mussolini, amb un casc de guerra i la barba sortint; Hitler mira efectivamente a l'espal, com si demanés a Europa que es defenat contra el comunisme.

El saló de l'Hotel té també estatuïlla. Una coroneja alemanya està solennement asseguts tot bevent cafè, i alguns oficials espanyols de l'Estat Major, amb les seves falces llaves, es passegen, donant-se importància, sobre les grans llises de marbre.

Sorpes italianes, amb les botes de muntar amb esperona, baixen, entre grans crits i gatzara, per les escales, amb una noia de cada braç, mentre els legionaris estrangers, amb les seves camises verdes i la

gorra de cantó, discuteixen amb l'empelt del escriptoris.

Es difícil trobar habitacions al Gran Hotel, quasi totes són ocupades pels alemanys. L'últim pla està dedicat a quarter general dels subdits de Hitler, i està vigilat per la Guardia Civil.

L'ambient del saló és d'avorritament i desconfiança. Els que acaben d'arribar són mirats amb sospita. En una de les parets hi ha un cartell que diu: «Xiat, Espiasta»; i a sota hi ha un altre que diu: «Xiat, Espiasta»; i a sota hi ha un altre que diu: «Xiat, Espiasta»; i a sota hi ha un altre que diu: «Xiat, Espiasta».

El saló de l'Hotel té també estatuïlla. Una coroneja alemanya està solennement asseguts tot bevent cafè, i alguns oficials espanyols de l'Estat Major, amb les seves falces llaves, es passegen, donant-se importància, sobre les grans llises de marbre.

Sorpes italianes, amb les botes de muntar amb esperona, baixen, entre grans crits i gatzara, per les escales, amb una noia de cada braç, mentre els legionaris estrangers, amb les seves camises verdes i la

favorable a un Govern liberal és prou per assenyalar-lo com a un erojo.

La rancúnia contra Anglaterra i França, és gran, i per tot arreu se sent parlar de la desconfiança de les democràcies i de les futures amenaces d'aquesta països contra Itàlia, Alemanya i Espanya unides.

Un oficial espanyol de l'Estat Major, donant altre llibre a la seva fantasia, declara que França serà molt aviat dividida en tres parts: la costa baixa per a Espanya; la Ribera per a Itàlia; la regió central per a Alemanya; i París per als francesos, perquè ho admintren molt bé. Quant a Anglaterra — afegí —, amb els canons espanyols i alemanys contra Gibraltar ja es pot preparar...

El saló de l'Hotel té també estatuïlla. Una coroneja alemanya està solennement asseguts tot bevent cafè, i alguns oficials espanyols de l'Estat Major, amb les seves falces llaves, es passegen, donant-se importància, sobre les grans llises de marbre.

Sorpes italianes, amb les botes de muntar amb esperona, baixen, entre grans crits i gatzara, per les escales, amb una noia de cada braç, mentre els legionaris estrangers, amb les seves camises verdes i la

obligats a aturar-nos varies vegades. En un punt, el camí estava obstruït per un camió. El conductor no pogué agafar bé la corba, tan pronunciada, que hi ha al final del pont, i es trobà arran d'un precipici; no li quedava altre remei que recular vers la baixada. S'escriví un grup de presoners en la seva ajuda; però no hi pogué; les rodes patinaven en el fang.

Després d'uns vint minuts d'espera, arribà un automòbil negre, seguit d'una llarga columna de motocicletes... L'ambaixador italià surt del cotxe per veure els treballats.

Les ordres es donaven cada vegada amb més violència; però les rodes seguien patinant sobre el fang.

Hom devia considerar que no era cortès fer esperar l'ambaixador d'Itàlia, i l'oficial encarregat de la vigilància d'aquells presoners resolgué la qüestió: que el camió fos tirat al precipici.

amb el motor encara en marxa, els homes s'empenyeren, i amb un estrepit formidable, el camió caigué al fons. L'ambaixador feu el salut feixista i muntà en el seu cotxe.

Un espanyol que estava al meu costat es posà pàlid d'indignació i murmurà: «Cent mil pessetes que costa!» Però, qui mana, en aquest país?

Aquesta és la qüestió, naturalment.